

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Leven Ende Deughden Vande Vveerdighe Agnes Van
Heilsbagh Gheestelycke Dochter Onder de bestieringhe
der Societeyt Iesv**

Huysmans, Daniel

T'Antwerpen, 1691

§. 5. Overwint het menschelijck opsicht.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37188

we was: Met de welcke sy ghewoont heeft tot de doot van dese Jouffrouw, die weynigh tijds voor *Agnes* ghestorven is, ghelijck hier onder sal blijcken.

In dit huys queelde sy van groote hert-pijne, krachteloosheydt, ende afgheteertheydt des lichaems, die haeren oorspronck scheen te nemen, uyt de menighvuldighe vereeninghen met haeren Beminden. De swackheyt haers lichaems was soo groot, dat sy ghenootsaect was dickwils op haer bedde te blijven: Ende als sy opstont, en was schier niet machtigh, haeren mont te openen, om te spreken: want de noodelijcke krachten tot het spreken, haer ontbraecken. Sy was bereet dese ghesteltenisse des lichaems altijd te behouden: Maer den Biecht-vader heeft haer belast, naer onse Lieve Vrouwe op't Sant te gaen, ende aldaer de verlossinghe van dese quaelen te versoecken. Soo dit van den Biecht vader gheseyt wiert, sagh sy uytijnen mont een licht tot haer herte komen, dat den selven ooghenblick alle de voorseyde kranckheden weghnam. Sy loofden Godt te saemen: Maer *Agnes* evenwel en liet niet te gaen daer sy ghesonden was, om de H. Maghet van dese onverwachte ghenefinghe te bedancken.

§. 5. *Overwint het menschelijck opsicht.*

Jouffrouw Botters vertrock van Ruremonde naer Mechelen, om haeren Sone die inde Societeyt ontfanghen was, naer den Novitiaet te gheleyden, ende hem aldaer tot den Religieusen staet aen Godt op te offeren. *Agnes* die in haer huys woonde, vergheleschapte dese Moeder in soo godt vruchtighe reyse: Ende nam haer discipline mede, om in haere ghewoonelijcke

lijcke lyf-kastijdinghen daer-en-tusschen niet te ver-
slappen. Maer te Mechelen ghenootsaeckt zijnde, met
dese Weduwe, ende noch een andere Dochter, inde
selve kamer te slaepen, heeft door vermijtheyt eeni-
ghe daeghen het ghebruyck der discipline achter ghe-
laeten. Hier in wiert sy ongherust, om dat sy door op-
sicht der menschen ghelaeten hadde, dat sy wist aen
Godt aenghenaem, ende aen haeren inwendighen
voortganck profijtigh te wesen. Oversulckx heeft ghe-
stelt allen teghenstrijdt t'overwinnen, ende vastelijck
voor-ghenomen, voortaan in dierghelijcke oeffenin-
ghen op gheen menschen te passen: Maer de ghewoo-
nelijcke lyf-kastijdinghen op de ghestelde tijden t'on-
der nemen, al hadden alle de menschen vande stadt
daer teghenwoordigh gheweest. Dit kloeck voorne-
men wiert den selven avont in't werck ghestelt. Soo
dan als sy te saemen in haer nacht-kamer waeren, en-
de het avont-ghebedt, t'welck sy eenpaerlijck deden,
ten eynde was: begoft *Agnes* haere discipline. D'an-
dere twee die sulcks niet verwacht hadden, bleven stil-
lekens in haer ghebedt, tot dat de discipline ghe-eyn-
dicht was: Ende alsdan vertrock ieder een sonder spre-
ken tot sijn rust-plaetse.

Hoe aenghenaem dat dese verwinninge van haer
selven aen Godt Almachtigh gheweest is, ende hoe
voordeeligh aen haere ziele, heeft sy den volghenden
dagh verstaen. Want naer dat sy inde Kercke der So-
cieteyt ghecommuniqueert hadde, en sich onder-
hiel met Godt te dancken vande gratie die haer verjont
was, om haer selven, ende alle menschelijck opsicht
inde voorseyde lyf-kastijdinghe t'overwinnen: Sagh
sy in een klaer licht haeren gheest als boven haer lic-
haem

haem ghestelt, ende als eenen verwinner, die sijnen vyant onder de voeten heeft: Met een soete binnenspraecke, dat den mensch soo dickwils over sijn lichaem triompheert, als hy sijn selven ende de finnelijckheden sijnder natuere overwint.

s. 6. *Christus verthoont sich in eenen armen mensch ende andersints.*

TE Mechelen wesende, ende verscheyde reysen passerende voor by eenen armen mensch, die van seeren vervult was, hadde *Agnes* haer bedenckinghe op onsen Saligh-maeker, die door liefde tot ons, als meelaets gheworden is: Ende aensagh de seeren van desen armen mensch, met groot medelijden, als of het de seeren des Salighmaeckers gheweest hadden. Naer dat sy verscheyde daeghen dese godtvruchtighe ghedachten ghevoedt hadde, door het aensien van desen bedelaer, ende den selven wederom met de selve ghedachten aensagh, verthoonde sich Christus aen *Agnes* in desen armen mensch, met de selve seeren overdeckt, die sy de voorgaende daeghen godtvruchtelijck overdacht, ende in den bedelaer ghesien hadde, verkeerende de ghedaente van desen bedelaer, in sijn eyghen ghedaente: Ende sy gevoelde te saemen dese inspraecke: *Siet my hier, in mijn lijden; Dat in my volbrocht wort in mijn litmaeten.* Hoe sy alsdan ghestelt was, gheeft sy te kennen met dese woorden. *Och hoe ick my ontsteken voelde tot Godt, en is niet te spreken. Ick soude my geerne in dien armen mensch, of in't herte van andere siecken verborghen hebben.*

Sy bekent, dierghelijcke openbaeringhen meermals ghenoten te hebben. Want op den selven tijdt,
te